

ministeren retter sig efter den og bekendtgør for Vælgerne, at et Parti er berettiget til at deltage, at man, efter at Vælgerne havde rettet sig efter en saadan Bekendtgørelse, skulde kunne sige, at det alligevel ikke er et Parti. Der staar ikke et eneste Ord i Valgloven om, at dette høje Ting kan tage Stilling til, hvad der er et Parti, og hvad der ikke er et Parti.“

Kristen Amby (K. F.) fik derefter Ordet. Han fremhævede, at hans Parti fortsat mente, at Dannelsen af et nyt Parti, der alene havde til Formaal at ophæve Valglovens Bestemmelser om, at Partier, der ved Kreds- og Amtsmandater har faaet det Antal Mandater, deres Stemmetal berettiger dem til, ikke kan faa Del i Tillægsmandaterne, stred mod Valglovens Mening og Hensigt. „Man kan da finde det ejendommeligt, at vi hører til det Mindretal, der mener at burde godkende de omstridte Mandater. Vi gør dette, fordi vi mener ikke at kunne gøre andet. Der er nemlig i Valgloven givet ganske bestemte Forskrifter for, hvad man betragter som et Parti, det vil sige negative Forskrifter. Der staar i Valglovens § 24, at der er to Maader, hvorpaa man kan anmelde et Parti: et Parti kan anmeldes af et Medlem af Folketinget til Folketingets Formand, der skal viderebringe Anmeldelsen til Indenrigsministeren, og dernæst kan 10 000 Vælgere 10 Dage før Valgets Afholdelse meddele Indenrigsministeren, at de agter at deltage i Valget som et nyt Parti.“

Taleren begrundede nærmere denne Opfattelse og sluttede med at opfordre Regeringen til ved den forestaaende Valglovsrevision at fremsætte Forslag til en Ændring, der „umuliggør i Fremtiden, at der imod Valglovens Mening og Hensigt anmeldes nye Partier, som alene har til Formaal at ophæve Virkningerne af Valglovens § 44, Punkt 2, om, at Partier, der ved Kreds- og Amtsmandater har opnaaet det Antal Mandater, deres Stemmetal berettiger dem til, ikke kan opnaa Andel i Tillægsmandater“.

Tilsvarende Synspunkter anlagdes af *Steen* (R. V.), der ansaa Hovedstadens Venstre for en Partidannelse i Strid med Valglovens Mening og Forudsætninger. Nu stod man imidlertid over for den Kendsgerning, at Valget havde fundet Sted med Hovedstadens Venstre som et af Indenrigsministeriet godkendt Parti, „og naar dette er Tilfældet, er det vor Opfattelse, at de fleste — jeg maa sige det paa den Maade, der er jo ingen Regel uden Undtagelse — af de Vælgere, der har stemt paa Hovedstadens Venstre, har gjort det i god Tro til Partiets Lovlighed. De vil med stor Vægt kunne henvise til, at det officielt fra Indenrigsministeriet er meddelt, at Partiet er godkendt som berettiget til Deltagelse i Valget, og af Hensyn til disse Vælgere mener vi ikke, at det vil være rigtigt eller forsvarligt fra Folketingets Side at foretage en